
HUG DE MONTCADA I DE CARDONA

Autor:

Data de publicació: 12-06-2018

Hug de Montcada i de Cardona (Xiva, Regne de València, 1478 - Golf de Salern, 28 de maig de 1528),[1] General valencià de Mar i Terra i Virrei de Nàpols i de Sicília. Fill de família il·lustre, el Casal de Montcada, pretesament provinent de Baviera segons una llegenda familiar lligada al mite d'Otger Cataló. El seu pare fou el baró de Xiva i Castellnou, Pere III de Montcada i Vilaragut.

No s'ha de confondre amb Hug de Montcada i Gralla.

Hug de Montcada i de Cardona

Nom original
(es) Hugo de Moncada

Biografia

Naixement
1466 (Gregorià)
València

Mort
28 maig 1528 (Gregorià) (61/62 anys)
Salern (Itàlia)

Virrei de Sicília

1509 – 1517

? Ramon Folc de Cardona-Anglesola

Héctor Pignatelli ?

Virrei de Nàpols

1517 – 1528

? Carles de Lannoy

Filibert de Chalon ?

Activitat

Ocupació
Polític i militar

Carrera militar

Rang militar
general

[mostra]

Hug de Montcada i de Cardona (Xiva, Regne de València, 1478 - Golf de Salern, 28 de maig de 1528).[1] General valencià de Mar i Terra i Virrei de Nàpols i de Sicília.

Fill de família il·lustre, el Casal de Montcada, pretesament provinent de Baviera segons una llegenda familiar lligada al mite d'Otger Cataló. El seu pare fou el baró de Xiva i Castellnou, Pere III de Montcada i Vilaragut.

Fets destacables[modifica | modifica el codi]

Des de jove va ser Cavaller de l'Orde de Sant Joan. Hi ha algunes referències poc segures que el 1495 servia a Itàlia amb els francesos. El 1495 va abandonar el servei de Cèsar Borja quan aquest passa a simpatitzar amb els francesos.

El 1496 combat als francesos a Catalunya i el Rosselló. En aigües italianes, guerreja amb les seves galeres contra els berbers, de manera que Ferran el Catòlic el nomenà virrei de Sicília.

Donant suport a Pedro Navarro, el 1513 passa a Trípoli amb les galeres de Sicília per reforçar la seva defensa. Continua la campanya per la costa nord-africana, capturant i enfonsant fustes berbers.

El 1522, quan era general de Carles V, va assetjar la plaça de Tournai. El 1524, amb 16 galeres espanyoles, ataca i pren, ajudat pels provençals, les places franceses de Toló, Iers i Fréjus, i després derrotat i capturat per Andrea Doria a la desembocadura del riu Var. És alliberat el 1526 gràcies al tractat de Madrid.

Pren el comandament d'un dels cossos d'exèrcit de Carles III de Borbó, conquerint Milà i Llombardia i alliberant el Papa Climent VII que estava assetjat al Castell de Sant Angelo pels Colonna. Es reconcilia amb els Colonna. El 1527 està amb les seves tropes al Saqueig de Roma.

El 1528, trobant-se a Nàpols, és bloquejat per les flotes genoveses i franceses. Surt a fer-los front i mor en combat en aigües del Golf de Salern.[2] Gairebé tots els seus vaixells van ser enfonsats o capturats.

Referències[modifica | modifica el codi]

? Virreis de Nàpols, a la Col·lecció de documents inèdits per a la història d'Espanya, vol. XXIII, pàg. 77-86.

? Batllori, Miguel. Catalunya a l'època moderna: recerques d'història cultural i religiosa. Edicions 62, 1971, p. 44.

Bibliografia[modifica | modifica el codi]

Enciclopedia General del Mar Edicions Garriga, 1975

L'Armada Espanyola, des de la unió dels regnes de Castella i Aragó (Cesáreo Fernández Duro, 1895). Editat pel Museu Naval de Madrid, 1975

Precedit per:

Ramon Folc de Cardona-Anglesola

Virrei de Sicília

1509–1517

Succeït per:

Héctor Pignatelli

Precedit per:

Carles de Lannoy

Virrei de Nàpols

1527–1528

Succeït per:

Filibert de Chalons

Registres d'autoritat

WorldCat

BNE: XX1525327

LCCN: nr89005717

VIAF: 316749531

GEC: 0043652